

de Jacobsladder

Kwartaaluitgave van de Stichting tot Behoud van het Cultureel Erfgoed van Jacobswoude, onder redactie van de Historische Vereniging O.C. van Hemessen

de Jacobs ladder

Bij de voorplaat

Bij de voorplaat: Aquarel van J. Verheul uit: Boerderijen in Zuid-Holland, uitg. Terra, zie het artikel over de boerderij Boskade 11 op pag. 5. Foto uit de collectie van de Stichting Historisch Boerderij-Onderzoek

42^e jaargang nr. 2, april, mei, juni 2022

SSN 0168-1079

© Historische Vereniging 'Otto Cornelis van Hemessen'. Niets uit deze uitgave mag vernieuwvuldigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, microfilm of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Op tijd opzeggen!

Wilt u – om wat voor reden dan ook – uw lidmaatschap van de Historische Vereniging niet verlengen, vergeet dan niet dit tijdig (vóór 1 december) schriftelijk te melden aan onze penningmeester: Ton Meester, Cantharel 72, 2403 RA Alphen aan den Rijn, e-mail: ton.meester@gmail.com

Lidmaatschap

Wilt u onze Historische Vereniging steunen en de Jacobs ladder voortaan elk kwartaal thuis ontvangen? Bel, schrijf of mail dan naar onze secretaris, Anneke Zwarst, a.h.zwarst@kpnmail.nl (Zie onze site www.hemessen.nl) De contributie bedraagt € 15,- per jaar en € 25,- voor hen die dit blad per post ontvangen. Te voldoen na ontvangst van de nota op de rekening bij de Regiobank, nummer NL28 RBRB 0850 0174 16 t.n.v. de Penningmeester van de Historische Vereniging 'Otto Cornelis van Hemessen'.

De Jacobs ladder is een uitgave van de Stichting tot Behoud van het Cultureel Erfgoed van Jacobswoude.

www.hemessen.nl

www.museumwoubrugge.nl

.....

Erelid

- Ben Beukenholdt, oud-voorzitter
- D. Brouwer de Koning, oud-burgemeester van Jacobswoude
- C. Karmelk, oud-penningmeester van de vereniging (2012†)
- G.W. van der Laan (1999†)

Voorzitter

- Ed Molenaar
Schouw 17, 2481 CP Woubrugge
telefoon 06-290 564 01
e-mail: ed.molenaar@ziggo.nl

Secretaris

- Anneke Zwarst
Van Eeghenstraat 40, 2481 XS Woubrugge
telefoon 0172-518186
e-mail: a.h.zwarst@kpnmail.nl

Penningmeester

- Ton Meester Cantharel 72, 2403 RA Alphen aan den Rijn, telefoon 0172-518560
e-mail: ton.meester@gmail.com

Bestuursleden

- Betty Kemper
- Thea Kok-Lansbergen
- Pim Laarmans
- Peter de Lange
- Roelf Scholma

Redactie

- Thea Kok-Lansbergen (eindredactie)
Emmalaan 74
2481 BB Woubrugge
telefoon 0172-518 585
e-mail: thea.lansbergen@ziggo.nl
- Pim Laarmans
- Anneke Zwarst

Basisvormgeving en opmaak

Blikveld, Zandvoort

Aan dit nummer werkten mee

Bea van der Kolk
Sander Wassing
Frans Witterman

Foto's en illustraties

Archief Bep v.d. Laan
Archief fam. John van der Willik/ Van der Pouw Kraan <?>
Collectie Jan Stigter
Hoogheemraadschap Rijnland
Tanja Horsthuis
Pim Laarmans
Stichting Historisch Boerderij-Onderzoek
André Viersen
Bouwie van Wijk

Beeldbewerking

Hugo Tander/Pim Laarmans/Hans Bax

van Hemessen

jaargang 42 2

Van de voorzitter

De verschrikkelijke oorlog tussen Rusland en Oekraïne en indringende beelden op televisie, sociale media en in kranten maken diepe indruk. Zeker op de alleroudsten onder ons die in de Tweede Wereldoorlog het fysieke geweld hebben meegemaakt. Oorlog op het Europese continent is dichtbij huis en de gevolgen ervan raken ons allemaal. In de geschiedenis hebben er veel gruwelijke oorlogen gewoed. Laten we hopen dat verdere escalatie uitblijft en deze oorlog snel voorbij zal zijn. We leven mee met het Oekraïense volk waarvan een aantal gevluchte gezinnen tijdelijk in de voormalige garage van Jan Keessen, hier in Woubrugge wonen. Een fantastisch initiatief van een groep mensen in ons dorp die dit onderkomen in korte tijd mogelijk hebben gemaakt!

Op 8 april jl. is het nieuwe informatiebord bij de gerestaureerde molenvoet aan de Oudelandsedijk onthuld. Dat bord is ontworpen door Lonneke Beukenholdt van Blikveld uit Zandvoort. Blikveld verzorgt ook al jarenlang de basisvormgeving en opmaak van de Jacobs ladder. Op het informatiebord is onder andere te lezen dat meer dan 150 jaar twee (vijzel)molens de Oudendijkse polder hebben drooggemalen. De onthulling, georganiseerd door de gemeente Kaag en Braassem, de Provincie Zuid-Holland en het Hoogheemraadschap van Rijnland was een geslaagd evenement waar ook een grote groep kinderen van Basisschool De Wereldweide bij

INHOUD

ALV	3
Lezing Sander Wassing	3
I.M. Jan de Feij	4
Boerderij Boskade 11 Hoogmade	5
Molens Oudendijkse Polder	8
Naam V.d. Pouw Kraan	12
Verdwenen winkels: Bochove	
Woubrugge	14
Hoe was het 100 jaar geleden	17
Verhalen van een dorpsjongen	18

aanwezig was. Elders in deze Jacobs ladder leest u er meer over.

In deze uitgave meer leuke artikelen en mooie foto's uit het (recente)verleden van Hoogmade en Woubrugge. Enfin, lees zelf maar.

Woensdag 15 juni a.s. staat de jaarlijkse algemene ledenvergadering gepland en op zaterdag 18 juni zullen we met een kraam aanwezig zijn op de Open Dag Waterrecreatie Woubrugge. Gelukkig kan het weer nu de coronapandemie op z'n retour lijkt te zijn. We hopen dan weer op veel belangstelling en kijken ernaar uit veel leden en potentiële leden te mogen ontmoeten.

Binnenkort weer een nieuwe expositie in Museum van Hemessen. Deze keer erg leuk voor jong en oud! U komt toch ook kijken? Elke zondagmiddag geopend van 14.00-16.00 uur en ook tijdens de Open Dag Waterrecreatie. Meer dan welkom!

Een hartelijke groet namens het bestuur,
Ed Molenaar

Nieuws uit het museum

Heel fijn, we kunnen weer gewoon elke zondagmiddag van 14.00 – 16.00 uur bezoekers ontvangen in het museum. De uitgestoken vlag geeft aan dat de deur open is.

De vaste ploeg heeft niet stilgezeten en op dit moment zijn er weer nieuwe stukken opgehangen in de Jan Stigter Kamer en ook zijn er oude tegeltjes neergelegd. En we hebben een 'Feike de Vries' wandje: onlangs ontvingen we van Cees de Lange werk van Feike de Vries en zo hangt nu het werk van Feike in ons museum bij elkaar.

Ook nieuw zijn de fotoboeken van Bep van der Laan. Te veel om allemaal in de expositieruimte neer te leggen, maar enkele zijn nu in te zien. We zullen ze regelmatig 'verversen' zodat er steeds weer iets anders te bekijken is van hetgeen Bep van ons dorp en onze mensen heeft gefotografeerd. Maar niet alleen zijn er fotoboeken van Bep. Uit de nalatenschappen van Aad van Mil en Piet van den Ing uit Ofwegen en Hoogmade heeft Leo van der Voorn een mooie selectie gemaakt van de vele foto's en die verzameld in albums. Aan de hand van die foto's maakt u een wandeling van Ofwegen naar/in Hoogmade. Alleen al deze fotoalbums zijn een bezoek aan het museum waard. Vraag de museumwacht ernaar, ga er op uw gemak voor zitten en verlies en verdiep u in het (nabije) verleden.

Nieuw op de website

Hans Bax heeft een foto-/filmimpressie gemaakt van het interieur van het museum. Via de website kunt u dit filmpje bekijken. www.museumwoubrugge.nl

Burgemeester op bezoek

Op 29 april 2022 heeft de nieuwe burgemeester Astrid Heijstee-Bolt kennis gemaakt met onze vereniging/stichting. In het museum heeft ons dagelijks bestuur haar een inkijk gegeven in hetgeen wij willen betekenen om de geschiedenis en cultuur van met name de dorpen Hoogmade en Woubrugge te bewaren. Een rondleiding in het museum hoorde daar uiteraard ook bij. En wellicht zien we haar vaker op de zondagmiddagen, want ze woont bijna naast het museum.

Tijdelijke expositie Speelgoed van vroeger

In de vorige Jacobs ladder hebben we een oproep gedaan voor het in gebruik geven van oud speelgoed, omdat we dat willen tentoonstellen in de tijdelijke expositie die vanaf zondag 29 mei 2022 te bezoeken is. Er zijn leuke reacties gekomen, maar er kunnen nog wel wat echte 'meisjesdingen' bij. **Bel Betty Kemper (06-54666468) of Anneke Zwarst (06-44514624) als u nog iets uit die oude tijd zuinig bewaard heeft en dat voor een tijdje aan ons wilt uitleenen.**

Algemene Leden Vergadering

Weer gewoon in juni, namelijk op woensdagavond 15 juni 2022, is de jaarlijkse Algemene Leden Vergadering en, ook als vanouds, in: **Café Die Twee, Bateweg 78, Woubrugge**
Aanvang: 20.00 uur (inloop vanaf 19.30 uur)

Na het officiële gedeelte houdt Sander Wassing een lezing (zie het stukje hierover).

In de bij deze Jacobs ladder gevoegde bijlage treft u alle stukken met betrekking tot de ALV aan. Wij hopen dat veel leden hierbij aanwezig zijn.

ALV

Sander Wassing over zijn lezing na de ALV:

Kunnen we ons Hoogmade nog zo idyllisch voorstellen zoals te zien is op deze gravure? Hoe zagen Hoogmade en Woubrugge er twee eeuwen geleden uit? Waar hielden inwoners zich in het dagelijks leven mee bezig?

Wie zoekt naar antwoorden op deze vragen kan terecht bij de reisbeschrijvingen van de 'Nederlandsche Stad- en dorpbescrijver' Lieve van Ollefen. Van 1793 tot 1801 werkte hij aan een achtdelige reeks reisbeschrijvingen van steden en dorpen in Zuid- en Noord-Holland. De ligging van een plaats, bijzondere gebouwen, de ontstaansgeschiedenis: het komt allemaal aan de orde. Voorafgaand aan iedere beschrijving zien we schitterende, ovale gravures die zijn gemaakt door de Amsterdamse Anna Brouwer.

In het laatste deel van Ollefens' reisbeschrijvingen komen Woubrugge en Hoogmade aan de orde.

Open Dag Waterrecreatie

Vanwege corona kon deze spektakeldag niet gehouden worden in 2020 en 2021, maar op 18 juni 2022 is het dan toch weer feest.

Wij zijn er weer met een eigen kraam waarin u alle informatie kunt krijgen over de Historische Vereniging en over het museum. Er zijn boeken te koop en ook de boeken met oude ansichtkaarten liggen er. Leuk om doorheen te bladeren, maar ook die ansichtkaarten zijn te koop.

Uiteraard is ook het museum die dag open. Wij rekenen op uw bezoek op 18 Juni 2022!

Ollefen schrijft over Woubrugge dat '...toen er tusschen den jaren 1650 en 1660 alhier een kerk gebouwd wierd, verkreeg deze buurt daardoor alle de volmaakte kenmerken van een welgesitueerd dorp.' Toch laat hij niet na om ook een puntje van kritiek te leveren. Het was voor de inwoners lastig dat '...de bewoners van de ene zijde na den andere niet bij elkander kunnen komen zonder met een daarvoor gereed zijnde schouw over de Woudwatering te worden gezet.'

Hoe kwamen de gravures tot stand en wat is erop te zien? Hoe kunnen we de beschrijvingen van Woubrugge en Hoogmade met onze kennis van nu verder aanvullen en wie was Lieve van Ollefen eigenlijk? Tijdens de lezing komen deze vragen aan de orde en waant u zich in Woubrugge en Hoogmade zoals het eruit zag aan het einde van de achttiende eeuw.

Bent u nieuwsgierig naar de antwoorden? Kom dan naar de ALV op 15 juni!

Bron: Hoogmade, door Anna Brouwer in 'De Nederlandsche stad- en dorpbescrijver', L. van Ollefen en R. Bakker (deel VIII)

'De Nederlandsche Stad- en dorpbescrijver' Lieve van Ollefen (1749-1816) en zijn beschrijvingen van Hoogmade en Woubrugge (1801)

IN MEMORIAM Jan de Feij

Ons bereikte het droevige bericht dat op 23 maart jl. ons gewaardeerd oud-bestuurslid Jan de Feij (1931) is overleden.

Jan was van 1997 tot en met 2008 bestuurslid van onze vereniging. De ouderen onder ons kenden hem ook tijdens zijn werkzame leven als directeur gemeentewerken en brandweercommandant van de voormalige gemeente Woubrugge.

Tijdens zijn bestuursperiode heeft Jan zich onder andere jarenlang bezig gehouden met de distributie van de Jacobs ladder. Nauwgezet en punctueel was zijn werkwijze. Wij hebben Jan leren kennen als een bescheiden mens die goed meedacht met het wel en wee van de vereniging en vooral op de juiste momenten het doorslaggevende antwoord kon geven.

Met respect gedenken wij Jan de Feij, zijn grote inzet en belangrijke bijdragen gedurende 12 jaar als bestuurslid aan onze vereniging.

Ed Molenaar

Boskade 11 Hoogmade, de boerderij die museumstuk werd

door Thea Kok-Lansbergen

Euwenlang stond er een boerderij op de Boskade 11, tot de HSL kwam en dat deel van de Boskade onder de sloophamer terecht kwam. Gelukkig kreeg de boerderij een tweede leven in het Openluchtmuseum te Arnhem. In dit artikel meer over het wel en wee van het veelbewogen pand.

Kaart Hoogheemraadschap Rijnland, gemaakt door Floris Balthasar in 1615.

De Boskade heeft zijn naam te danken aan de polder waarin het pad aan de Zuidzijdevaart lag: de Bospolder. Deze naam ontstond in 1634, nadat belanghebbenden – vijf polders en poldertjes, namelijk het Boschpoldertje (gesticht 11 november 1628), de Hartogenspolder, de Cornelis Willem Diertsz. polder, de West- of Groterenpolder en de Cornelis Pieter Arisz. polder. – het Hoogheemraadschap Rijnland onder andere hadden verzocht een molen in het poldergebied te mogen plaatsen. De aldus ontstane nieuwe Bospolder lag voor een deel in Jacobswoude (75 morgen en 150 roeden) en voor een deel in Leiderdorp (104 morgen en 293 roeden), tussen de Oude Rijn en het grote veengebied ten noorden daarvan.

Krukhuisboerderij*

Op een oude kaart van het Hoogheemraadschap

(Floris Balthasar, 1615) staat in het latere Bospoldergebied op 'onze' plek al een boerderij ingetekend. Maar of de kaart topografisch klopt, bleek in 1620 al de vraag. Toch zou het zo maar kunnen zijn dat de boerderij er in 1615 al stond. In een archeologisch rapport van oudheidkundig bodemonderzoek in 2002/2003 wordt deze mogelijkheid namelijk niet tegengesproken. Onder de fundering van de zuidgevel werden scherven aangetroffen die uit deze tijd dateren. Die oude boerderij was wel aanzienlijk kleiner dan de inmiddels verhuisde.

De boerderij is oorspronkelijk als krukhuisboerderij gebouwd. Later in de zeventiende eeuw, bleek uit onderzoek, is een deel waarschijnlijk door de gebrekkige fundering verzakt. Herstel was noodzakelijk, en daarmee werd ook uitbreiding mogelijk. In het tweede kwart van de achttiende eeuw werd een zomerhuis gebouwd, werd het bedrijfsgebied nieuw ingericht en het voorhuis verbouwd. Waarschijnlijk was Jan Teunisz, die de boerderij bewoonde van 1740 tot 1745, de bouwheer. Hij was namelijk eigenaar – voordien waren pachters de bewoners, en die zullen zich zo'n kostbare verbouwing niet hebben kunnen veroorloven. Overigens is het laatste zomerhuis niet dat uit de achttiende eeuw – het werd in de negentiende eeuw gebouwd op dezelfde fundering. Rond 1800 hebben er meer verbouwingen plaatsgevonden. En zo werd er in de loop der eeuwen heel wat hersteld en aangepast – je zou er een boek over kunnen schrijven.

Bewoners en eigenaren

Maar nu eerst iets over de bewoners en eigenaren. De oudste met zekerheid bekende bewoner was Cornelis Jansz van Santen, die de boerderij in 1694 bezat. Hij had de beschikking over 23 morgen en 252 roeden, ongeveer 20 hectare grond. Hij boerde

hier zelf tot 1706, het jaar waarin hij de boerderij verpachtte aan Willem Pietersz. Die bleef maar tot 1714, waarna Van Santen de zaak zelf weer overnam. Tot 1724, toen hij de boerderij opnieuw verpachtte, en wel aan Cornelis Arisz van der Hoorn, die er tot 1731 verbleef. Daarna nam Egel Ruijg de pacht over. In 1739 werd de boerderij, na het overlijden van Cornelis van Santen, verkocht aan Jan Teunisz, die er tot 1745 bleef.

Ook de jaren erna was het een komen en gaan van eigenaren en pachters. Waarschijnlijk hield dit verband met de slechte toestand van de landbouw, en de gevolgen van de veepest. Op 1 oktober 1806 kocht Willem Groenewegen de boerderij, en diens familie en nakomelingen behielden het pand anderhalve eeuw. De laatste Groenewegen, Elisabeth, stierf in 1922, waarna het bedrijf overging naar haar zoons Johannes Pieter en Hendrikus Johannes van der Meer. Zij splitsten de boerderij in 1928 op, waarbij de gebouwen met twaalf hectare land in het bezit kwamen van Hendrikus Johannes. Hij boerde hier tot midden jaren vijftig van de vorige eeuw.

Woonboerderij

Hendrikus Johannes van der Meer en zijn vrouw kregen geen kinderen, en namen omstreeks 1930 Karel Hendrikus Zeestraten als pleegkind op. In 1956 nam deze de boerderij over. De eerste jaren waren niet makkelijk: er stierven zeven koeien. Later bleek dat het water in de sloten vergiftigd was door de aanleg van de A4. Toen de boerderij op de waterleiding was aangesloten en de koeien leidingwater en drinkbakjes kregen, hield de sterfte op. De financiële gevolgen van deze narigheid brachten de familie op het idee zich op kaasmaken te gaan toeleggen – Riet Zeestraten zette daarmee ook een familietraditie voort. Karel en Riet kregen negen kinderen, die over de A4 destijds nog rustig van de ene naar de andere kant van hun grond liepen om de koeien te melken. Dat kon toen nog, zo rustig was het verkeer... Hun dochter Ina, inmiddels getrouwd met Theo Versteegen, heeft het

kaasmaken trouwens voortgezet op de boerderij van haar man, in de Weipoort in Zoeterwoude. Boeren Leidse en Goudse kaas maakte ze daar, zo lazen we een tijdje geleden in het Algemeen Dagblad. In 1974 verkochten de Zeestraten het bedrijf omdat een geplande ruilverkaveling (het land lag nogal verspreid) niet doorging. J. Scheelbeek en zijn vrouw werden de nieuwe eigenaren. Zij verbouwden de boerderij tot woonhuis. Een deel verkochten ze aan de heer Lenferink, waardoor het vroegere zomerhuis Boskade 11a ontstond. Lenferink verkocht zijn deel al na een jaar aan de familie Nienhuis, die het pand in 1983 weer doorverkocht aan de familie Th. Swarte. In 1990 verkocht de familie Scheelbeek hun woonboerderij aan de familie C. van Leeuwen. Zij werden de laatste eigenaren. Tot 2002.

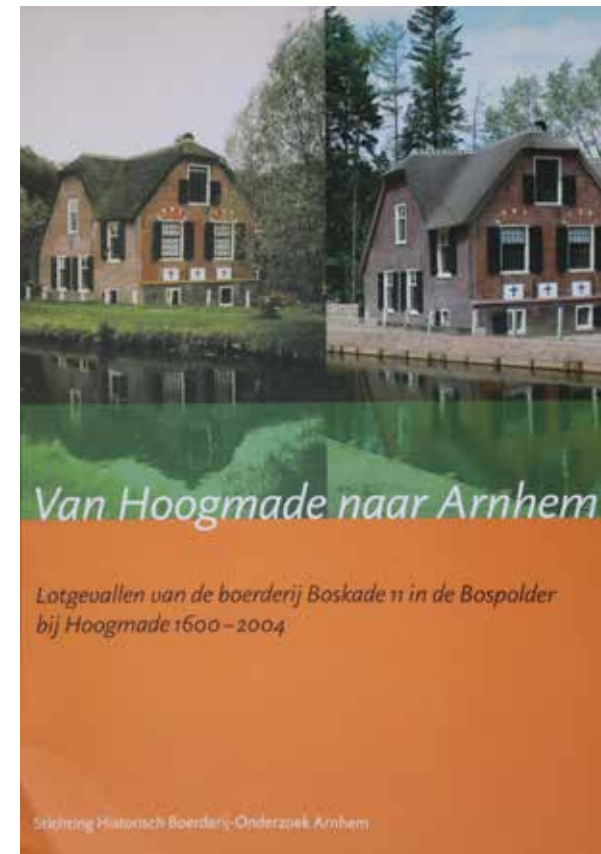

Foto A. Viersen

De HSL

De aanleg van de HSL, de hogesnelheidslijn tussen Schiphol en Antwerpen zorgde ervoor dat Van Leeuwen zijn droomhuis moest verlaten: de HSL was dwars door de woonkamer getekend. Een andere boerderij die op de Boskade in de weg stond was al gesloopt, en de sloop van de boerderij van Van Leeuwen dreigde... Toevallig was het Openluchtmuseum in Arnhem net op zoek naar zo'n boerderij. Kort daarvoor had het een nieuwe visie opgesteld: het wilde zich meer richten op recente geschiedenis en de cultuur van het alledaagse leven. Het museum nam daarom

alleen gebouwen op die in de 'gewone wereld' aan de kant werden geschoven. En daar deed de 'monumentale boerderij met zeventiende-eeuwse onderdelen, in de jaren zeventig omgebouwd tot een comfortabel woonhuis' exact aan. Het geld dat nodig was voor de verplaatsing van het pand was natuurlijk nog wel een punt, maar dankzij (destijds) minister Netelenbos van Verkeer en Waterstaat kwam de 3 miljoen euro net op tijd op tafel.

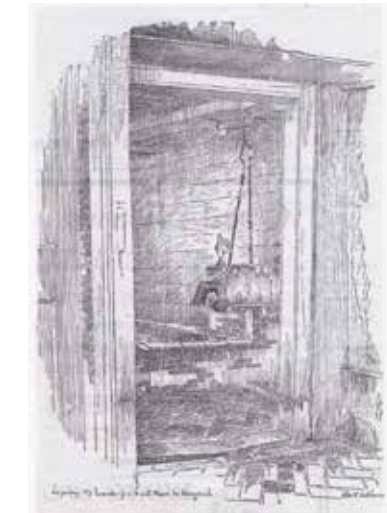
Naar Arnhem

Steen voor steen afbreken was niet de beste methode, zo oordeelde Leen Boot van het Openluchtmuseum. Hele grote stukken muur werden in één keer opgepakt: uitgezaagd en in een metalen korset voorbereid op de verhuizing. Dankzij deze methode hoefden de stenen niet op elkaar gemetseld te worden, en bleef het oorspronkelijke voegwerk in tact. Het verwijderen van het rieten dak gebeurde met een mechanische knipper. Dat de boerderij scheef stond (hij helde 80 centimeter over naar achteren) is ook in het museum nog goed te zien.

Zo origineel als de buitenkant moest ook het interieur van de boerderij worden neergezet. De schilderijtjes, het opengeslagen boek van Connie Palmen en een halfvol wijnglas in de woonkamer: het is er allemaal. Net zoals de werkkamer van de vorige eigenaar: daar moest een bureau komen, maar ook een basgitaar, verwijzend naar het feit dat hier een (oud-)bassist woonde. En zo kreeg de boerderij in het Openluchtmuseum een tweede leven.

Begin 2004, een jaar nadat de herbouw van de boerderij in het museum was gestart, mocht Van Leeuwen zijn voormalige woning officieel openen.

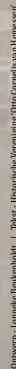
*Een krukhuisboerderij of krukboerderij is een boerderij met een dwars geplaatst voorhuis. Vaak is dit voorhuis het woongedeelte van een boerderij. Bij een krukhuisboerderij is dit gedeelte van een verdieping voorzien. Voor de bedrijfsvoering is een krukhuis niet nodig, het is veelal een teken van welstand. Een krukhuisboerderij heeft de vorm van een liggende L. Een variant is het T-huis, wat de vorm van een liggende T heeft. (Wikipedia)

Bronnen:

- Van Hoogmade naar Arnhem, uitg. Stichting Historisch Boerderij-Onderzoek Arnhem
- Boerderijen in Zuid-Holland, uitg. Terra
- Erbij, bijlage Leidsch Dagblad, 27 september 2003
- Algemeen Dagblad, 4 december 2020
- Wikipedia
- Met dank aan Bibliotheek Rijksdienst voor het Cultureel Erfgoed

De Oudendijksepoldermolens

Lezers schrijven

Onderstaand bericht ontving de redactie van Henk van Tol:

Geachte redactie,
 In De Jacobs ladder (41e jaargang nr 3, 2021) trof ik op pagina 17 het artikel: Nescio en Woubrugge. In de bijlage gelieve u mijn reactie hierop aan te treffen. Ik zou het op prijs stellen deze reactie als ingezonden mededeling in De Jacobs ladder nr 4, 2021 op te nemen. De spelling in het artikel is die van Nescio, zoals die voorkomt in zijn Natuurdagboek en dus geen typefouten mijnerzijds. Uw reactie tegemoet ziende,
 Met vriendelijke groet,

Nescio en onze regio

Dat een historisch tijdschrift als De Jacobs ladder (41e jaargang nr 3, 2021) aandacht besteedt aan de schrijver Nescio in het jaar waarin zijn biografie verschenen is valt te prijzen. De manier waarop doet Nescio echter onrecht. Als het, zoals de inleiding meldt, de bedoeling is plaatsnamen als Hoogmade en Woubrugge "in onze literatuur" te melden, had kunnen worden volstaan met het opnemen van de volgende korte passage:
 "Even een aardig stukje naar Rijnsaterwoude toe (laan van mooie boomen die van Woubrugge kwam, en dan met een rechte hoek noord ging) Het monumentje van Jacobswoude. En daarna weer kaal, niet door Rijnsaterwoude, geen Brasemermeer. Voorbij Leimuiden."

De Jacobs ladder baseert zich op een bericht van Alfred Bakker op de site van Oud Kaag en Braassem op Facebook en geeft "het volledige citaat" van Bakker. Ik ken dit bericht niet, maar Bakkers citaat is onvolledig. Wie het verslag van Paaschzondag 10 april 1955 in Nescio's Natuurdagboek leest, ziet dat Bakker een groot deel heeft weggelaten: onder andere een voor Nescio kenmerkende passage over de weg van Boskoop naar Alphen. Die geeft duidelijk Nescio's kritische visie op verrommeling en aantasting van

de natuur. "Troosteloos draaien door leegte en lelijke dorpen met kassen met schoorsteenen, Gods(?) wereld geïndustrialiseerd. Zoowat geen mensch. Wat doen ze op zoo'n Zondag in al die huissies? Bij elkaar liggen en op het harmonium spelen (voor ons onhoorbaar door de auto). En maar hoeken om, eindelijk begreep ik niet meer waar we waren of zouden uitkomen. Een eindje een smalle leegte weg met teere bomen."

Als citaten worden verstrekt kunnen deze het beste uit de bron worden geput en niet overgenomen worden van derden die willekeurig hieruit iets weglaten. Nescio is op zijn tochten niet alleen langs Woubrugge gereden. Acht jaar eerder al, op 4 juni 1947, voer hij met de boot van Amsterdam naar Leiden. De heenreis ging over het Braasemermeer. De terugtocht niet.

"Vertrek 3 uur. Kagermeer, een half uur oponthoud bij Oue Wetering, wegens opstopping. Westeinderplas, Nieuwe Meer. 1/2 zeven aan wal. Mooie dag". Blijkbaar was het toen ook al druk op het water.

Henk van Tol.(Nesciaan).

Van Tanja Horsthuis kregen we volgend berichtje, met foto's:

In de laatste Jacobs ladder las ik uitgebreid over Alexander Comrie. En dit deed me eraan herinneren dat wij in Zuid-Afrika (nu ruim drie jaar geleden) in Kaapstad bij toeval in een straat waren met de naam Comrieroad. Omdat we zelf aan de Comriekade wonen vonden we dit wel heel treffend. Ik ben op zoek gegaan naar bekende personen met de naam Comrie en ontdekte dat dit alleen Alexander Comrie kan zijn geweest, dezelfde predikant naar wie onze kade is vernoemd. Aangezien hij leefde in de tijd dat de Nederlanders zich vestigden in Zuid-Afrika, denk ik dat het om dezelfde persoon moet gaan.

Of Tanja Horsthuis gelijk heeft? In het verleden is er in de Jacobs ladder veel over 'onze' Comrie

geschreven, maar een reis naar of verblijf in Zuid-Afrika hebben wij daarin niet kunnen terugvinden. Comrie was afkomstig uit Schotland, en gezien de relatie tussen het Britse Koninkrijk en Zuid-Afrika zou het heel goed een van zijn familieleden geweest kunnen zijn naar wie een straat in Kaapstad vernoemd is.

Rectificatie

Op pag. 16 van het vorige nummer plaatsten wij een foto met als onderschrift: in ons museum hangt het portret van de vermaarde predikant en theoloog Alexander Comrie. Foutje.... Dat was een afbeelding van Jan de Bakker. Hieronder een foto van het portret van Alexander Comrie.

Reactie op de oproep

In ons vorige nummer deden we, namens Paul van Vliet uit Ter Aar een oproep: Wie herinnert zich een explosie in 1943 met een rookwolk boven het Braasemermeer.

Alfred Bakker kreeg dit berichtje onder ogen en liet ons het volgende weten:
 Een aannemelijke gebeurtenis is het opblazen van een Duits vliegtuig, vastgelegd door de Leimuidense amateurfotograaf Wim van Dam; helaas is de foto niet gedateerd.
 Op de achterkant van de afdruk (in het archief van de Stichting Oud Alkemade) staat letterlijk genoteerd: "Een Duits vliegtuig wat in het Braasemermeer was terecht gekomen, werd later door de Duitser met explosieven vernietigd, omdat het geheime gegevens zou bevatten."
 Bij de vermeende Duitse motieven kun je vraagtekens zetten.

De brugwachters

Voor dit nummer beloofden we een artikel over de brugwachters van Woubrugge. Maar dat uitzoeken bleek wat tegen te vallen... In nr. 3 komen we er wel graag op terug!

Rectificatie

Nog een foutje in ons vorige nummer. Daarin schreven we op pag. 7 dat het artikel in kwestie (Samenvoeging van gemeenten is van alle tijden) o.a. was gebaseerd op een stuk van Alfred Lagerweij. Maar het was Alfred Bakker die dat schreef. Sorry, Alfred!

VERGETEN?
 Contributie voor 2022 vergeten te betalen?
 Kan gebeuren. Stort op NL28 RBRB 0850 0174
 16 t.n.v. Penningmeester O. C. van Hemessen
 onder vermelding van postcode en huisnummer.
ALVAST BEDANKT

Van der Pouw Kraan, waar komt die naam vandaan?

John van der Willik schreef voor ons onderstaand verhaal over de naam Van der Pouw Kraan.

Wie is John, en hoe kwam dit artikel er zo? John van der Willik (1951) woont sinds 1984 in Oude Wetering, is momenteel Groene Hart Gids en organiseert excursies. Daarbij zorgt hij voor een goede mix van informatie over natuur, cultuur en plaatselijke geschiedenis. Ook geeft hij lezingen over invasieve exoten. Daarnaast is hij penningmeester van Shantykoor De Marconisten en sinds begin 2021 is hij ambassadeur voor BuyWorld.

Dit schreef John:

Mijn vader was Siem van der Willik, geboren in 1925 op de Veendermolen aan de Wijde A. Mijn moeder, Jo Vaneman, geboren in 1926 aan de Huigsloterdijk in de Haarlemmermeer, was de dochter van Bert Vaneman, die daar een café had. Mijn ouders zijn ingetrouwd bij opa Bert Vaneman, zodat ik mijn eerste zeven jaar aan de Huigsloterdijk heb vertoefd. Daarna zijn mijn ouders naar Rijpwetering verhuisd. Na mijn huwelijk in 1977 heb ik een aantal jaren in Roelofarendsveen gewoond.

Tussen de krantenknipsels, tekeningen, foto-kerken en dagboeken, die mijn vader Siem van der Willik [1925–2016] had bewaard, trof ik een apart mapje aan. Er zat een slechte kopie in, vermoedelijk gemaakt van een bladzijde uit een oud tijdschrift over molens.

Het is geschreven door A. Bicker Caarten. Het betrof een half A4-tje. Wat was de reden dat hij dit heeft bewaard, zo vroeg ik me af. Met grote letters stond erbij geschreven: "vader opa van der Pouw Kraan".

Er zat ook een foto bij met op de achterkant de tekst: "opa en oma; ouders van Jansje van der Willik; Nicolaas v.d. Pouw Kraan [1851-1922] en Agatha van Rijn [1848–1938]".

De meisjesnaam van mijn vaders moeder was Jans [Johanna Clazina] van der Pouw Kraan. Mijn belangstelling was gewekt. Het ging dus over zijn opa van moeders kant. Wat voor belangwekkends zou er over die opa zijn geschreven door Bicker Caarten? Ik begon te lezen en al vrij snel werd me duidelijk dat het ging over de stamhouder van

de familienaam 'Van der Pouw Kraan'. Wat is het verhaal?

[Trouw?]foto van stamvader Nicolaas van der Pouw Kraan [1851–1922] en Agatha van Rijn [1848–1938].

De naam

De Hondsdijkse molen is een achtkantige poldermolen, een binnenkruier gebouwd in 1693. Deze windmolen bemaalt de Hondsdijkse polder in Koudekerk aan den Rijn. Je ziet hem goed staan wanneer je van Hoogmade, via de Ruige kade, naar Koudekerk fietst. Hij staat midden in de polder. Op deze molen was Bartholomeus Kraan [1825–1897] molenaar, evenals zijn vader Cornelis en zijn opa Bart. Bartholomeus Kraan trouwde met Pieterella van der Pouw [1821–1852]. Uit dit

huwelijk werd op 13 augustus 1851 een zoon geboren. Ze noemden hem Nicolaas. Helaas overleed Pieterella ruim een jaar later al op 11 oktober 1852. In een dergelijke situatie was het in de negentiende eeuw niet ongebruikelijk dat dan de achternaam van de moeder als tweede voornaam werd toegevoegd. Dat kon niet als tweede achternaam, maar was als extra voornaam wel toegestaan. Die voornaam werd dan later gebruikt alsof hij een deel van een dubbele geslachtsnaam was. [Bron Wikipedia]. Nicolaas ging zo verder onder de naam Nicolaas van der Pouw Kraan. Nicolaas is dus de eerste met die achternaam en wordt daarmee dus de stamvader van de familie 'Van der Pouw Kraan'.

Stamvader

De opa van mijn vader was dus een stamvader! Alle personen met de achternaam 'Van der Pouw Kraan' waren dus familie en stammen van Nicolaas af. Dat stond in die kopie te lezen, dit was het bewijs, geschreven door niemand minder dan Anton Bicker Caarten zelf! Nicolaas van der Pouw Kraan [1851–1922] trouwde op 20-jarige leeftijd met de 24-jarige Aafje [Agatha] van Rijn [1847–1938]. Ze gingen wonen in de Doesmolen in Hoogmade en kregen daar acht

Familiefoto van Nicolaas van der Pouw Kraan en Agatha van Rijn, samen met hun acht kinderen en schoonkinderen.

kinderen. Zoon Bart van der Pouw Kraan werd molenaar op de Hoogmadese molen. Jozef werd molenaar op de Riekermolen onder Amsterdam. En dochter Jans? Jans van der Pouw Kraan kreeg verkering met Jan van der Willik [1877-1951], evenals zijn vader, molenaar op de Veendermolen. Ze trouwden op 27 augustus 1908 en kregen daar acht kinderen, waaronder mijn vader Siem van der Willik. Mijn vader was er trots op dat hij de zoon was van een molenaar, én twee opa's had die ook molenaar waren, waarvan zelfs één de stamvader van de familie Van der Pouw Kraan. En dáárom koesterde hij dit bezit en zat die kopie met foto in een apart mapje!

Anton Bicker Caarten was een Nederlandse molenskundige en schrijver. Hij was vanaf de oprichting in 1923 betrokken bij de "Vereniging De Hollandse molen", al voor de tweede wereldoorlog secretaris van de historische vereniging 'Oud Leiden' en van 1959 tot 1979 voorzitter van de Rijnlandse molenstichting. Hij schreef meer dan zeventig boeken en publicaties over molens. [Bron Wikipedia].

Firma Bochove voor Manufacturen

In de serie over verdwenen winkels vertellen we deze keer iets meer over de geschiedenis van de winkel van Jan en Fop Bochove, aan de Van Hemessenkade in Woubrugge. door Thea Kok-Lansbergen

De oude winkel na 1911

Jan Bochove (†2021) schreef voor de Jacobs ladder 1998 nr. 1 een artikel over de geschiedenis van zijn familie. Hij putte daarvoor uit het boek dat zijn oom Fop en diens broer Niek in 1978 uitgaven, en waar wij nu weer met plezier stukken uit overnemen. Dat boek begint bij grootvader Jan Bochove (1836-1912) die kleermaker van beroep was. Hij was een uitstekend vakman, schreef Jan, die doorgaans met twee knechten werkte, terwijl ook zijn twee zonen Nico en Jilles Pieter het vak bij hem leerden. Nico vertrok als jonggezel naar het buitenland waar hij verscheidene vakdiploma's behaalde. Na vijf jaar keerde hij terug naar Nederland en maakte kennis met Aals de Wilde uit Woubrugge, die later zijn vrouw zou worden. Door deze tante zijn de Bochoves in Woubrugge gekomen.

Familiebedrijf

"Haar vader Albert de Wilde bezat daar een textielzaak, een sedert 1806 bestaand familiebedrijf. Na zijn overlijden waren er geen opvolgers en was men gedwongen de zaak van de hand te doen. Tante Aals maakte onze familie hierop attent en daar de kleermakerij door de opkomst van de confectie-industrie minder goede vooruitzichten bood, hadden grootvader en vader (Jilles Pieter) wel belangstelling. Na een oriënterend bezoek aan Woubrugge besloten ze de zaak over te nemen. Op 12 december trouwden Jilles Pieter (geb. 9-11-1873 te Oud Beijerland) en Lidewij de Groot (geb. 7-1-1875 te Oud Beijerland) - dus mijn grootouders - in hun woonplaats en daags daarna reisden zij af naar hun nieuwe woonplaats Woubrugge. Door de langdurige ziekte van de vorige eigenaar

was de zaak sterk achteruit gegaan, maar door een goede aanpak en hard werken slaagden onze ouders erin deze binnen enkele jaren weer tot bloei te brengen.

Zij voelden zich in dit vriendelijke dorp spoedig thuis en vader vond, ondanks zijn drukke bezigheden, zelfs tijd om het fanfarekorps op te richten en zag kans om met medewerking van enkele ingezetenen de aanschaf van de benodigde instrumenten te financieren. Van het in 1906 opgerichte fanfarekorps is altijd wel een Bochove lid geweest. Toen grootvader Jilles Pieter in 1922 overleed kwamen zoons Jan (21-9-1901 - 18-6-1996) en Fop (14-06-1906 - 12-06-2000) op zeer jeugdige leeftijd in de zaak, die ze met grote werkkraft en met succes voortzetten.

Van 1939 tot 1942 kregen ze hulp van hun broer Bert, die daarvoor terugkwam uit Finland waar hij het meubelmakersvak had geleerd en ook heeft meegevochten tegen de Russen, waarmee de Finnen toen overhoop lagen. (Meer over Bert is te lezen in Het Hooge Nest van Roxane van Iperen waarover wij melding maakten in nr. 2 van 2020, red.)

Gevel rond 1930

De verbouwingen

In 1911 kreeg het huis zijn huidige karakter omdat het puntdak werd vervangen door een plat dak. Dat was niet alleen nodig omdat voor de winkel ruimte nodig was, maar vooral ook omdat het gezin zijn omvang van tien personen begon te naderen.

In 1924 werd achter de winkel een kantoorruimte gebouwd, in 1930 werd de etalage-pui eraan gezet in 1939 werd het achterhuis vervangen door een ruime hal met boven-uitbouw voor de huisvesting van oma Bochove die tot haar dood in 1958 daar bleef wonen. In 1966 vond een ingrijpende verbouwing plaats zodat het winkeloppervlak meer dan verdubbelde. Diverse oude Ansichtkaarten tonen het oude huis temidden van de omgeving. In 1973 werd de firma Bochove beëindigd, omdat de zonen geen toekomst zagen in de voortzetting ervan."

Leegverkoop in 1973

Pensioen

"De twee oude firmanten hebben met veel plezier van hun pensioen genoten. Vader Jan en moeder Marie waren met hart en ziel aan het dorp verknocht, zij hebben de vorige eeuw bijna volgemaakt!" schreef Jan. Fop en echtgenote Annigje van der Boon woonden direct aan de Wetering op het punt waar de Van Hemessenkade op de Boddens Hosangweg uitkomt. Fop was een zwemmer die van april tot september om half acht 's morgens in De Wijde Aa sprong en diverse Woubruggenaren op sleeptouw nam en zwemles gaf. Ook was hij in zijn jonge jaren actief lid van de lokale hockeyclub.

Het pand

Na de sluiting van de winkel is de ruimte tot december 1997 verhuurd aan de firma Westmaas, die er zijn showroom had.

Het pand werd in 1998 gesloopt om plaats te maken voor een nieuwe woning.

Als nieuwe inwoners van Woubrugge hebben wij de winkel van Bochove begin 1973 nog meegemaakt. Wat wij ons herinneren is een klantvriendelijkheid die bij ons als oud-Hagenaars heel bijzonder overkwam: je mocht allerlei spullen zo maar mee naar huis nemen om te passen of na te meten, en dat je naam en adres voldoende garantie waren want 'je gaat toch niet weer verhuizen?' Voor Van Raad gold trouwens hetzelfde. TKL

Het pand van Bochove, Van Hemessenkade 5, waarvan het oude huis dateerde van voor 1806. Vanuit de kerk genomen is het huis met rechts ernaast de boerderij goed te zien. De etage is rond 1930 aangebouwd. De Voorweg liep toen nog door tot aan de wijk in de Heimanswetering en dan naar de Achterweg, nu de Vierambachtsweg. Opvallend zijn de vele bomen langs het water.

Bronnen:
Jacobs ladder 1998, nr. 1
Met dank aan de familie Bochove, Bep v.d. Laan,

Bochove - Woubrugge			
TELEFOON 07721 138 - 040 11801			
Woubrugge 1/6 1971			
de heer B. Antelberg Alleen			
12.5	1	zets	1.15
1.36	1	glen	52
1.37	1	ruwe	13.86
1.37	1	ruwe	4.17
1.37	1	ruwe	3.00
1.37	1	ruwe	6.00
1.37	1	ruwe	24.75
1.37	1	ruwe	61.00
1.37	1	ruwe	59.00
1.37	1	ruwe	24.00
1.37	1	ruwe	19.00
1.37	1	ruwe	8.00
1.37	1	ruwe	7.25
Alleen			161.52
			34.50
			196.02

Hoe was het 100 jaar geleden in Woubrugge?

→ **Leidsche Courant 3 april 1922:**
Veroordeling door de Haagsche Rechtbank van A.V., koopman te Woubrugge, recidivist en gedetineerd, wegens diefstal van 3 kippen, ten nadele van J.J.R. Luyhen aldaar, 1 jaar gevangenisstraf.

→ **Advertentie in de Leidsche Courant van 18 april 1922:**
Huisvrouwen let op! KOOPMANS Zelfrijzend Bakmeel verkrijgbaar bij kruidenier C.J. Kroon.
(toentertijd waren er veertien kruidenierswinkels in Woubrugge)

→ **Leidsch Dagblad 11 mei 1922:**
De dienstbode van den landbouwer v. R. te Ofwegen alhier, had het ongeluk door den vloer van den stalzolder te zakken. Geneeskundige hulp moest onmiddellijk ingeroepen worden.

→ **Leidsch Dagblad 13 mei 1922:**
De veekoekenfabriek van de heet Chardon alhier, ondervond dezer dagen stagnatie in het bedrijf, doordat de elektrische stroom in den transformator ontbrak. Door de Centrale te Leiden is een onderzoek ingesteld. Men vermoedde, dat de hoofdspanningskabel is beschadigd bij den aanleg van de waterleiding.

→ **Op vrijdag 7 juni 1922** viel de kleine van den heer B. in de Woudwatering. De heer Jansen, schipper van de boeier "Kampioen" begaf zich gekleed te water en had het genoeg het kind van een weten dood te redden

en in Hoogmade

→ **Leidsch Dagblad 27 april 1922:** In de voorlaatste vergadering van "Het Groene Kruis" alhier, was besloten om met het oog op de kas en om meer in den nood der zieken te voorzien, de contributie te verhogen. Naar aanleiding van dat besluit is in de bestuursvergadering nu besloten, een vijftal leden, 2 te Hoogmade, één te Ofwegen en 2 te

Woubrugge te schrappen van de ledenlijst, daar zij blijven weigeren de verhoogde contributie te voldoen en zij daardoor uitgesloten worden van hulp van deze Vereeniging.
De voorzitter deelde o.m. in deze vergadering mede dat eerdaags, mede door bemiddeling van "Het Groene Kruis" het beddegoed enz. van verschillende typhuslijders alhier, kosteloos zullen worden ontsmet,

→ **Op 7 juni** bood tuinder Sj. van Tol te koop: "Anderhalf Bunder uitmuntend te veld staande VOORGRAS, direct maaibaar."

→ **Eind juni** werd ingebroken in de consistorie van de Nederlands Hervormde Gemeente: "...kasten en busjes zijn geforceerd, doch er was weinig van hun gading. De politie doet onderzoek."

Verhalen van een dorpsjongen

Piet (Petrus Leonardus) Boerman is geboren op 15 november 1907 in Hoogmade. Tot zijn huwelijk in 1938 is hij in Hoogmade blijven wonen en in die tijd heeft hij het dorp – zijn dorp – zien veranderen. Als scherp observator beschrijft hij aan de hand van kleine gebeurtenissen het leven in Hoogmade in het begin van de twintigste eeuw, een tijd van grote veranderingen. Enkele jaren na zijn overlijden hebben zijn broers, Walther en Peter, de moeite genomen om de 44 verhalen te bundelen en te laten drukken. Graag maken wij u deelgenoot van zijn belevenissen door deze, in willekeurige volgorde, te publiceren in de Jacobs ladder.

Verhaal 31 Zwemmen

Zwemmen, ja dat behoor je toch wel te kunnen als jongen in een waterland. De belemmering om te leren zwemmen kwam hoofdzakelijk door de grote tegenstand van de oudere inwoners. Ook mijn vriend (Dirkje Straathof) behoorde tot de grote groep, welke zwemmen verboden was onder het motto: "Het geeft geen pas daar half nakend te lopen, en bovendien: de beste zwemmers die verzuipen". Dat mocht voor ons echter geen bezwaar zijn. Vanzelfsprekend, als je niet mag zwemmen, heb je ook geen badpak nodig, maar dat was voor ons geen onoverkomelijke hindernis. Alle tuinders moesten destijds hun peulen, doperwten en snijbonen op de veiling aanvoeren in jutezakjes van 10 kg. Als we nu in de bodem van zo'n zakje twee gaten maakten waardoor onze benen gestoken konden worden, dan paste het zakje precies en had je een prachtige zwembroek met achter op je billen en voor op je buik een groot zwart stempel: 'Coop. Groenteveiling Eendracht maakt macht'.

We zwommen geweldig met de wetenschap dat we grond onder onze voeten hadden, maar vooral niet te dicht langs de kant, want dan kwam je er veel vuiler uit dan je er in gegaan was. Het mocht allemaal de pret niet drukken maar

we moesten toch wel uitkijken en alleen gaan zwemmen wanneer de huiselijke omstandigheden betreffende aanwezigheid van de opperhoofden zulks toelieten. We gebruikten toen wel eens als lijfspreuk: "Weer of geen weer, we wateren weer". Het gaf toch ook wel eens moeilijkheden, want als de omstandigheden gunstig waren, was het weer wel eens twijfelachtig. Zo zal ik nooit vergeten, dat we in de Juffermanswetering bij het Kraaienbos gingen zwemmen op een zaterdagmiddag in oktober. De hagelstenen vlogen ons om de oren. We lieten ons echter niet overdonderen. We trokken ons goed uit en ons bonenzakje aan en gingen te water. We kropen er echter al heel gauw steen- en steenkoud uit. Nadat we onze kleren weer hadden aangetrokken, moesten we hard gaan draven om een beetje bij te komen. Dat zwemmen was vooral leuk omdat het verboden was en daarom werd uitgeoefend onder omstandigheden, waar we nu om kunnen lachen. Thans is het een raadsel dat we hierbij nog gezond zijn gebleven. Doordat we gingen zwemmen buiten het wakend oog en eigenlijk buiten toelaatbare grenzen wat betreft hygiëne, gebeurde er wel eens iets wat je als oudere wel jammer kunt vinden en betreuren. Nu is het zo lang geleden, dat het alleen maar de lachlust kan opwekken.

Op een goede, of misschien wel minder goede zaterdagmiddag, was het zwemmen geblazen in een nieuwe zwemgelegenheid. Zelf uitgedacht, achter een bosje midden in de polder. De sloot bijna geheel overdekt met overhangend elzenhakhout. Mooi droog weiland, uitstekend geschikt om van kleren te verwisselen, met in de verte alleen wat koeien en dichtbij een geit. Niemand die ons verder zag. Er kon dus niets gebeuren, tenminste dat dachten wij. Wij stapten het water in met bijna tot ons middel modder, maar dat was bijzaak. We hadden lol en van zwemmen was natuurlijk geen sprake. We werden ongelooflijk vies en konden bij wijze van spreken zo wel uit een riool opgedoken zijn. Het was voor

ons veel te gevaarlijk om naar open water te gaan om ons weer wat op te knappen. We pakten dus maar wat bosjes gras om ons af te drogen en op te knappen maar toen we weer zover toonbaar waren dat we ons konden aankleden kwam de grote verrassing. De geit die wij als ongevaarlijk hadden beschouwd, had uit wraak dat wij ons op haar terrein bevonden, mijn hemd opgevreten. Alleen een klein lapje en een mouw waren nog overgeschoten. Vanzelfsprekend val je dan van de ene moeilijkheid in de ander. Heel vindingrijk dacht ik deze moeilijkheid te omzeilen door stiekem als mijn moeder niet aanwezig was, een hemd voor mij uit de linnenkast te halen, dit op zolder aan te trekken en verder net te doen of er niets aan de hand was. Maar omdat het zaterdag was dreigde er toch nog een huiselijke bui.

Zoals gewoonlijk zaterdagavond in bad en schoon ondergoed, maar hoe mijn moeder ook zocht en rekende, één hemd van je in de was en één heb

je aan, dus er moet er nog een in de kast liggen. Nogmaals de kast ondersteboven gehaald maar geen hemd. Met angstige voorgevoelens en een huichelachtig gezicht het resultaat afgewacht. Het bleef echter een raadsel.

Na bijna 14 dagen had onze zwempartij nog een onprettig einde. Bij de zwempartij was er één op de gedachte gekomen om de geit uit wraak in het water te duwen en er een stukje op te rijden en daar hoorden we nu de gevolgen van. Bij een gesprek, dat ik toevallig hoorde van de eigenaar van de geit met mijn vader, hoorde ik de volgende conversatie.

"Zeg Piet je weet toch wel dat ik zo'n beste geit had lopen?" "O, die geit van het sana ras?" "Ja, laat die geit nou kapot wezen. Ik denk dat ze in de sloot heeft gezeten want ze zat helemaal onder de bagger."

Ik ben maar een klein eindje rondgelopen om het einde van het gesprek niet te horen.

TOEN & NU WOUBRUGGE

Nu staan er riante woningen, maar vroeger zag het er aan het begin van de Vrouwgeestweg heel anders uit. Van links naar rechts: in dit pand (vroeger de oude boerderij van Van der Boon, later het bezit van Gebr. Van Luling) was Gemeentewerken Woubrugge gevestigd. Jan de Feij (zie het IM op pag. ...) was hier directeur. Naast de brugoprit stond de woning van Jan Dijkshoorn, met daarachter de werkplaats van zijn bedrijf DIGO (tegenwoordig parkeerterrein naast de brandweergarage). Vóór DIGO was hier eerder de smederij van Willem Wiethof gevestigd, die werd overgenomen door Jaap Schijf).

INTENZ[®] HOME

Conceptstore - Woubrugge

Op zoek naar een leuke plant of groen cadeau?

INTENZ HOME[®] is het plantenmerk van VDE plant in Woubrugge. In onze Concept Store presenteren we de laatste ontwikkelingen op het gebied van groene lifestyle. Je kunt bij ons terecht met vragen, want ook als je geen groene vingers hebt zijn planten een aanvulling in je interieur.

Adres: VDE plant / Oudendijkseweg 5 / 2481 KE / Woubrugge

Openingstijden: iedere zaterdag tussen 10.00 – 12.30 uur

westmaas interieur

Westmaas Interieur: al sinds 1894 verrassend compleet. Voor de inrichting van woning, comfortabel slapen of ambachtelijke stoffering van meubel of boot. Altijd speciaal voor u op maat gemaakt. Stap gerust eens binnen in onze winkel voor een kennismaking en een eerlijk en vrijblijvend advies.

Boddens Hosangweg 4 | Woubrugge | 0172 518107 | www.westmaas.nl

Hoekstra Autoservice

- Onderhoud
- Reparatie
- Apk

*Haal- en brengservice,
leenauto beschikbaar.*

**Zinkweg 7A
Alphen aan den Rijn
Tel.: 0172-501400**

**Maak snel
een afspraak.**
Ons team staat
voor je klaar!

Hypotheek | Verzekeringen | Pensioenen | Betalen | Sparen

**Vertrouwde gezichten op een
vernieuwde plek.**

Wij zijn er voor jou.

**VELDSINK
VEERMAN**

RegioBank

vertrouwd, verzekerd, Veldsink.

Dokter Lothlaan 8, Woubrugge | 0172 - 518 256 | woubrugge@veldsink.nl | veldsink.nl